

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

23 päivänä toukokuuta 2019*

Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 1999/44/EY – Luovutetun tavaran virheellisyys – 3 artikla – Kuluttajan oikeus saada tavara saatetuksi sopimuksen mukaiseksi vastikkeetta kohtuullisen ajan kuluessa ja huomattavaa haittaa aiheuttamatta – Sen paikan määrittäminen, jossa kuluttajan on annettava etämyynnillä ostettu tavara myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi – Tavarantoimitusta sopimuksen mukaiseksi ”vastikkeetta” koskeva käsite – Kuluttajan oikeus purkaa sopimus

Asiassa C-52/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Amtsgericht Norderstedt (Norderstedtin alioikeus, Saksa) on esittänyt 27.12.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 29.1.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Christian Fülle

vastaan

Toolport GmbH,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot sekä tuomarit C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen ja M. Safjan (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: N. Wahl,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze, M. Hellmann, J. Möller ja A. Berg,
- Ranskan hallitus, asiamiehinään D. Colas, J. Trabant ja A.-L. Desjonquères,
- Euroopan komissio, asiamiehinään N. Ruiz García ja M. Noll-Ehlers,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.1.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25.5.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY (EYVL 1999, L 171, s. 12) 3 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Christian Füllä ja Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö Toolport GmbH ja jossa on kyse teltan kauppahinnan palauttamista koskevasta vaatimuksesta Füllän käytettyä kauppasopimuksen purkamista koskevaa oikeuttaan.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 1999/44 johdanto-osan 1 ja 10–12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
 - ”1) [EY] 153 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisön olisi myötävaikutettava korkeatasoisen kuluttajasuojan toteuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa [EY] 95 artiklan nojalla,
--
 - 10) jos tavara on virheellinen, kuluttajalla olisi oltava oikeus saada tavara saatetuksi sopimuksenmukaiseksi vastikkeetta joko valintansa mukaan korjaamalla tai vaihtamalla tai, jos tällaista oikaisua ei suoriteta, saada hinnanalennusta tai purkaa kauppa,
 - 11) kuluttaja voi ensi sijassa vaatia myyjää korjaamaan tai vaihtamaan tavaran, paitsi jos tällainen oikaisu olisi mahdoton tai epäsuhtainen; olisi määritettävä objektiivisesti, milloin oikaisua on pidettävä epäsuhtaisena; oikaisu voi olla epäsuhtainen, jos siitä muuhun oikaisutapaan verrattuna aiheutuisi kohtuuttomia kustannuksia; jotta kustannuksia olisi pidettävä kohtuuttomina, oikaisun kustannusten olisi oltava huomattavasti korkeammat kuin muun oikaisutavan kustannukset,
 - 12) kun tavara on virheellinen, myyjä voi aina tarjota kuluttajalle sovintoon pääsemiseksi jotain käytettävissä olevaa oikaisutapaa; kuluttaja päättää kyseisen ehdotuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä”.
- 4 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Soveltamisala ja määritelmät”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tavoitteena on kuluttajien yhdenmukaisen vähimmäissuojan takaamiseksi sisämarkkinoilla lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat kulutustavaroiden kauppaa ja takuita koskevia tiettyjä seikkoja.”
- 5 Mainitun direktiivin 2 artiklan, jonka otsikko on ”Sopimuksenmukaisuus”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Myyjän on luovutettava kulutustavarat kuluttajalle kauppasopimuksen mukaisina.”
- 6 Saman direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Kuluttajan oikeudet”, säädetään seuraavaa:
 - ”1. Myyjä on vastuussa kuluttajalle virheestä, joka on olemassa tavaran luovutushetkellä.

2. Virheen johdosta kuluttajalla on oikeus saada tavara saatetuksi sopimuksen mukaiseksi vastikkeetta korjaamalla tai vaihtamalla tavara 3 kohdan mukaisesti taikka saada asianmukainen hinnanalennus tai purkaa sopimus kyseisten tavaroiden osalta 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

3. Ensi sijassa kuluttaja voi vaatia myyjää korjaamaan tai vaihtamaan tavarahan, molemmissa tapauksissa vastikkeetta, jollei tämä ole mahdotonta tai epäsuhtaista.

Oikaisua pidetään epäsuhtaisena, jos siitä aiheutuu myyjälle kustannuksia, jotka vaihtoehtoiseen oikaisutapaan verrattuna ovat kohtuuttomia ottaen huomioon

- tavarahan arvo, jos se olisi sopimuksen mukainen,
- virheen merkitys

ja

- voitaisiinko asia oikaista vaihtoehtoisella tavalla aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa.

Korjaaminen tai vaihtaminen on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa ottaen huomioon tavarahan luonne ja se tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavarahan.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa olevalla ilmauksella 'vastikkeetta' tarkoitetaan tavarahan sopimuksen mukaiseksi saattamisesta aiheutuvia välttämättömiä kuluja, erityisesti lähetyskuluja sekä työ- ja materiaalikulunnuksia.

5. Kuluttaja voi vaatia asianmukaista hinnanalennusta tai purkaa kaupan

- jos kuluttajalla ei ole oikeutta vaatia korjaamista eikä vaihtamista,

tai

- jos myyjä ei ole suorittanut oikaisua kohtuullisen ajan kuluessa,

tai

- myyjä ei ole suorittanut oikaisua aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa.

6. Kuluttajalla ei ole oikeutta purkaa kauppaa, jos virhe on vähäinen.”

7 Direktiivin 1999/44 8 artiklan, jonka otsikko on ”Kansallinen lainsäädäntö ja vähimmäissuoja”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia perustamissopimuksen mukaisia tiukempia säännöksiä varmistaakseen kuluttajansuojan korkeamman tason.”

Saksan oikeus

- 8 Direktiivi 1999/44 saatettiin osaksi Saksan oikeutta tekemällä muutoksia Saksan siviililakiin (Bürgerliches Gesetzbuch, jäljempänä BGB). BGB:n 269 §:ssä, jonka otsikko on ”Suorituspaikka”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos suorituspaikkaa ei ole määrätty eikä sitä voida päätellä olosuhteista ja erityisesti velvoitetta koskevan suhteen luonteesta, suorituspaikkana pidetään suoritusvelvollisen kotipaikkaa velvoitetta koskevan suhteen syntymishetkellä.

2. Jos sitoumus on syntynyt suoritusvelvollisen elinkeinotoiminnan yhteydessä ja elinkeinotoiminnan harjoittamispaikka oli muu kuin suoritusvelvollisen kotipaikka, tämä toimipaikka korvaa kotipaikan.

3. Ainoastaan siitä, että suoritusvelvollinen on sitoutunut suorittamaan lähetyskulut, ei voida päätellä, että paikka, johon lähetys toimitetaan, on suorituspaikka.”

- 9 BGB:n 439 §:ssä, jonka otsikko on ”Tavaran saattaminen sopimuksen mukaiseksi jälkikäteen”, sellaisena kuin sitä sovellettiin pääasiassa, säädettiin seuraavaa:

”1. Ostaja voi tavaran saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi valintansa mukaan vaatia virheen korjaamista tai virheettömän tavaran toimittamista.

2. Myyjä vastaa kustannuksista, joita tavaran saattaminen sopimuksen mukaiseksi edellyttää, erityisesti kuljetus-, matka-, työ- ja materiaalikustannuksista.

3. Myyjä voi kieltäytyä tavasta, jonka ostaja on valinnut tavaran saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, jos se on mahdollinen ainoastaan kohtuuttomien kustannuksien. Arvioinnissa on otettava huomioon erityisesti tavaran arvo, jos se olisi virheetön, virheen merkitys ja se, voitaisiinko tavara saattaa sopimuksen mukaiseksi vaihtoehtoisella tavalla aiheuttamatta ostajalle huomattavaa haittaa. Tällaisessa tapauksessa ostajan oikeus rajoittuu vaihtoehtoiseen tapaan, jolla tavara voidaan saattaa sopimuksen mukaiseksi; myyjällä on edelleen oikeus kieltäytyä myös tästä tavasta, mikäli ensimmäisen virkkeen edellytykset täyttyvät.

4. Jos myyjä täyttää sopimuksen jälkikäteen toimittamalla virheettömän tavaran, se voi vaatia ostajaa palauttamaan virheellisen tavaran 346–348 §:n mukaisesti.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 10 Füllä osti 8.7.2015 Toolportilta puhelimitse kooltaan 5 m x 6 m olevan teltan.
- 11 Kun kyseinen teltta oli toimitettu Füllan kotiin, hän totesi, että teltta oli virheellinen, ja vaati siis Toolportilta, että se saattaa teltan sopimuksen mukaiseksi hänen kotipaikassaan. Hän ei lähettänyt telttaa Toolportille eikä tarjoutunut tekemään näin. Toolport puolestaan hylkäsi Füllan reklamaatiot mainitun teltan virheellisyydestä, koska se piti niitä perusteettomina. Samanaikaisesti Toolport ei ilmoittanut Füllalle, että teltan kuljettaminen sen toimipaikkaan oli välttämätöntä, eikä se myöskään tarjoutunut suorittamaan hänelle kuljetuskustannuksia ennakoon.
- 12 Osapuolet eivät tuossa vaiheessa keskustelleet paikasta, jossa teltta on saatettava sopimuksen mukaiseksi. Myöskään osapuolten välisessä sopimuksessa ei ollut mitään tätä koskevia määräyksiä.
- 13 Füllä pyysi tässä tilanteessa, että sopimus puretaan ja kyseisen teltan kauppahinta palautetaan teltan palauttamista vastaan.

- 14 Koska Toolport ei suostunut tähän pyyntöön, Füllä nosti kanteen Amtsgericht Norderstedtissa (Norderstedtin alioikeus, Saksa).
- 15 Kyseisessä tuomioistuimessa vireillä olevassa menettelyssä Toolport väitti ensimmäistä kertaa, että sen toimipaikka on se paikka, jossa kyseessä oleva tavara on saatettava sopimuksen mukaiseksi.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan sen paikan määrittäminen, jossa kyseessä oleva tavara on saatettava sopimuksen mukaiseksi, on olennaista sen selvittämiseksi, onko Füllä antanut Toolportille direktiivin 1999/44 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”kohtuullisen ajan” kyseisen tavaran korjaamiseksi tai vaihtamiseksi, jotta hän voi purkaa sopimuksen kyseisen säännöksen perusteella.
- 17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa tältä osin, että Saksan oikeusjärjestyksessä paikka, jossa tavara on saatettava sopimuksen mukaiseksi, määritetään BGB:n 269 §:n perusteella, jonka mukaan ratkaisevaa on ennen kaikkea se, mitä osapuolet ovat sopineet. Jos kyseisestä paikasta ei ole sovittu sopimuksessa, on otettava huomioon yksittäistapauksen olosuhteet ja erityisesti kyseessä olevan velvoitteen luonne. Mikäli niidenkään perusteella ei voida tehdä lopullisia päätelmiä, paikkana, jossa tavara on saatettava sopimuksen mukaiseksi, on pidettävä suoritusvelvollisen kotipaikkaa tai elinkeinotoiminnan harjoittamispaikkaa velvoitetta koskevan suhteen syntymishetkellä.
- 18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa näin ollen, että Bundesgerichtshofin (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) oikeuskäytännön valossa BGB:n 269 §:ää on tulkittava siten, että nyt käsiteltävässä tapauksessa kuluttajan on annettava kyseessä oleva tavara myyjän saataville myyjän toimipaikassa sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kuitenkin epäilee tällaisen tulkinnan yhdenmukaisuutta direktiivin 1999/44 kanssa ja toteaa, että kun otetaan huomioon kyseessä olevan tavaran ominaisuudet, kuljetuksen järjestäminen voi aiheuttaa kuluttajalle kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ”huomattavaa haittaa”.
- 20 Mainitun tuomioistuimen mukaan paikka, jossa saatettaessa tavara sopimuksen mukaiseksi voidaan parhaiten varmistaa kuluttajan mahdollisimman laaja suojeleminen, on paikka, jossa tällainen tavara sijaitsee. Tällainen lähestymistapa antaisi myyjälle mahdollisuuden järjestää itse kyseisen tavaran tutkinta tehokkaimmalla tavalla. Myyjä voisi siten tutkia mainitun tavaran paikassa, jossa se on, tai huolehtia sen lähettämisestä omalla kustannuksellaan ja ohjeidensa mukaisesti.
- 21 Paikkaa, jossa tavara on saatettava sopimuksen mukaiseksi, ei sitä vastoin voida kyseisen tuomioistuimen mukaan määrittää kunkin yksittäistapauksen olosuhteiden perusteella, koska se aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ainakin kuluttajalle.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii myös, kattaako direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettu tavaran sopimuksen mukaiseksi saattamisen vastikkeettomuutta koskeva periaate kuluttajalla olevan oikeuden pyytää myyjää maksamaan hänelle ennakkoon kustannukset, jotka aiheutuvat kyseisen tavaran kuljettamisesta myyjän toimipaikkaan, jotta myyjä voi korjata tai vaihtaa mainitun tavaran.
- 23 Näissä olosuhteissa Amtsgericht Norderstedt päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Onko direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava siten, että kuluttajan on kulutustavaran etämyynnissä tarjottava tavara elinkeinonharjoittajalle korjaamista tai vaihtamista varten aina tavaran sijaintipaikassa?

2) Jos vastaus on kieltävä:

Onko direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava siten, että kuluttajan on kulutustavaran etämyynnissä tarjottava tavara elinkeinonharjoittajalle korjaamista tai vaihtamista varten aina elinkeinonharjoittajan toimipaikassa?

3) Jos vastaus on kieltävä:

Mitkä kriteerit direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan nojalla määrittävät paikan, jossa kuluttajan on etämyynnissä tarjottava kulutustavara elinkeinonharjoittajalle korjattavaksi tai vaihdettavaksi?

4) Mikäli paikka, jossa kuluttajan on etämyynnissä tarjottava kulutustavara elinkeinonharjoittajalle tutkittavaksi ja sopimuksen mukaiseen kuntoon saattamiseksi, on – aina tai tässä yksittäistapauksessa – elinkeinonharjoittajan toimipaikka:

Onko direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, tulkittuna yhdessä 3 artiklan 4 kohdan kanssa, kanssa yhteensopivaa, että kuluttajan on suoritettava lähetys- ja/tai palautuskustannukset ennakoon, vai tarkoittaako direktiivissä säädetty velvollisuus korjata tavara vastikkeetta sitä, että myyjä vastaa sanotuista ennakkomaksuista?

5) Mikäli paikka, jossa kuluttajan on etämyynnissä tarjottava kulutustavara elinkeinonharjoittajalle tutkimista ja sopimuksen mukaiseksi saattamista varten, on – aina tai tässä yksittäistapauksessa – elinkeinonharjoittajan toimipaikka, ja kuluttajan ennakkomaksuvelvollisuus on yhteensopiva direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 3 artiklan 4 kohdan kanssa:

Onko direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa yhdessä 3 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan kanssa tulkittava siten, että kuluttajalla ei ole oikeutta purkaa sopimusta ainoastaan virheisiin vedoten tarjoutumatta huolehtimaan tavaran kuljetuksesta elinkeinonharjoittajan toimipaikkaan?

6) Mikäli paikka, jossa kuluttajan on etämyynnissä tarjottava tavara elinkeinonharjoittajalle tutkimista ja sopimuksen mukaiseksi saattamista varten, on – aina tai tässä yksittäistapauksessa – elinkeinonharjoittajan toimipaikka, mutta kuluttajan ennakkomaksuvelvollisuus ei ole yhteensopiva direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 3 artiklan 4 kohdan kanssa:

Onko direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa yhdessä 3 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan kanssa tulkittava siten, että kuluttajalla ei ole oikeutta purkaa sopimusta ainoastaan virheisiin vedoten tarjoutumatta huolehtimaan tavaran kuljetuksesta elinkeinonharjoittajan toimipaikkaan?”

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

24 Saksan hallituksen mukaan ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen on kyseenalaista, koska sekä tosiseikkojen kuvaus että asiaa koskevien kansallisen oikeuden säännösten esitys ovat pintapuolisia ja koska asian ratkaisemiseksi esitettyjen kysymysten merkityksellisyyttä ei voida päätellä pelkästään tosiseikkojen perusteella.

25 Tältä osin on muistettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että jos esitetyt kysymykset koskevat unionin oikeuden tulkintaa, unionin tuomioistuimella on lähtökohtaisesti velvollisuus vastata niihin. Tästä seuraa, että unionin oikeutta koskevilla kysymyksillä oletetaan olevan merkitystä asian ratkaisemisen kannalta. Unionin tuomioistuin voi kieltäytyä vastaamasta kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen vain, jos on ilmeistä,

että unionin oikeuden tulkitsemisella, jota kansallinen tuomioistuin on pyytänyt, ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen tai jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio 7.3.2018, *flightright ym.*, C-274/16, C-447/16 ja C-448/16, EU:C:2018:160, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 26 Nyt käsiteltävässä tapauksessa yhtäältä ennakkoratkaisupyyntöön sisältyvä pääasian tosiseikkojen kuvaus, joka on esitetty tämän tuomion 10–15 kohdassa, ja asiaa koskevien kansallisten oikeussääntöjen esitys, joka on palautettu mieleen tämän tuomion 8 ja 9 kohdassa, ovat riittävän selkeitä ja kattavia, jotta unionin tuomioistuin voi vastata hyödyllisesti sille esitettyihin kysymyksiin.
- 27 Kuten tämän tuomion 16–22 kohdasta ilmenee, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää toisaalta syyt, joiden vuoksi se on päättänyt pääasian yhteydessä tiedustella unionin tuomioistuimelta kuluttajan oikeuksien ulottuvuuden tulkinnasta direktiivin 1999/44 3 artiklan nojalla, ja erityisesti sen, minkä vuoksi on tarpeen määrittää pääasian ratkaisemiseksi paikka, jossa kuluttajan on annettava etämyynnillä ostettu tavara myyjän saataville kyseisen tavarantoimittajan saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi.
- 28 Tästä seuraa, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen, toinen ja kolmas kysymys

- 29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kolmella ensimmäisellä kysymyksellään, jotka on tutkittava yhdessä, lähinnä, onko direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että paikka, jossa kuluttajan on annettava etämyynnissä ostettu tavara myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi kyseisen säännöksen nojalla, on aina paikka, jossa kyseinen tavara sijaitsee, tai jos näin ei ole, aina paikka, jossa myyjän toimipaikka sijaitsee, taikka jos näin ei ole, mitkä ovat tämän paikan määrittämiseksi kyseisestä säännöksestä ilmenevät kriteerit.
- 30 Aluksi on huomautettava, että direktiivin 1999/44 3 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos tavarassa on virhe sitä luovutettaessa, kuluttajalla on oikeus saada tavara saatetuksi sopimuksen mukaiseksi korjaamalla tai vaihtamalla tavara 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, taikka jos tavaraa ei voida saattaa sopimuksen mukaiseksi, saada asianmukainen hinnanalennus tai purkaa sopimus mainitun artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 17.4.2008, *Quelle*, C-404/06, EU:C:2008:231, 27 kohta).
- 31 Kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa täsmennetään, että ensi sijassa kuluttaja voi vaatia myyjää korjaamaan tai vaihtamaan tavarantoimittajan, molemmissa tapauksissa vastikkeetta, jollei tämä ole mahdotonta tai epäsuhtaista. Tässä tarkoituksessa korjaaminen tai vaihtaminen on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa ottaen huomioon tavarantoimittajan luonne ja se tarkoitus, jota varten kyseinen kuluttaja hankki tavarantoimittajan.
- 32 Tältä osin on huomautettava, että vaikka direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdassa ei määritetä paikkaa, jossa virheellinen tavara on annettava myyjän saataville korjaamista tai vaihtamista varten, tässä säännöksessä asetetaan kuitenkin tiettyjä edellytyksiä, joilla on tarkoitus säännellä tällaista tavarantoimittajan sopimuksen mukaiseksi saattamista. Korjaaminen tai vaihtaminen on siten tehtävä vastikkeetta kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa. Tämä kolmiosainen edellytys on ilmaus unionin lainsäätäjän tahdosta varmistaa se, että kuluttaja saa tehokasta suojaa (tuomio 16.6.2011, *Gebr. Weber ja Putz*, C-65/09 ja C-87/09, EU:C:2011:396, 52 kohta).

- 33 Tästä seuraa, että paikalla, jossa virheellinen tavara on annettava myyjän saataville korjaamista tai vaihtamista varten, on voitava varmistaa mainitun kolmiosaisen edellytyksen täyttävä sopimuksen mukaiseksi saattaminen.
- 34 Siltä osin kuin ensimmäiseksi on kyse tavaran saattamista sopimuksen mukaiseksi ”vastikkeetta” koskevasta edellytyksestä, joka ilmenee siinä, ettei myyjällä ole mahdollisuutta esittää mitään taloudellisia vaatimuksia kyseistä edellytystä täytäntönpantaessa – riippumatta siitä, toteutetaanko se korjaamalla vai vaihtamalla virheellinen tavara –, ja jolla pyritään suojaamaan kuluttajaa sellaisten kustannusten vaaralta, jotka saattaisivat tällaisen suojan puuttuessa saada kuluttajan luopumaan vetoamasta oikeuksiinsa (ks. vastaavasti tuomio 17.4.2008, *Quelle*, C-404/06, EU:C:2008:231, 34 kohta), on huomautettava, ettei kyseinen edellytys voi olla riippuvainen paikasta, jossa kuluttajan on annettava etämyynnillä ostettu tavara myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi.
- 35 Direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tosin täsmennetään, että myyjä voi kieltäytyä tavaran korjaamisesta tai vaihtamisesta vastikkeetta, jos tämä on mahdotonta tai epäsuhtaista siksi, että jommastakummasta oikaisutavasta aiheutuu myyjälle kustannuksia, jotka vaihtoehtoiseen oikaisutapaan verrattuna ovat kohtuuttomia. Kriteereissä, joilla voidaan arvioida tällaisten kustannusten epäsuhteisuutta ja jotka on lueteltu kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, viitataan kuitenkin tavaran arvoon, jos se olisi sopimuksen mukainen, virheen merkitykseen ja siihen, voitaisiinko oikaisu tehdä vaihtoehtoisella tavalla aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa, ja niitä on sovellettava siitä paikasta riippumatta, jossa kuluttajan on annettava etämyynnillä ostettu tavara myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi.
- 36 Toiseksi on todettava edellytyksestä, joka koskee tavaran saattamista sopimuksen mukaiseksi ”kohtuullisen ajan kuluessa”, että tällaisen tavaran sopimuksen mukaiseksi saattamisen nopeus voi vaihdella sen paikan mukaan, jossa kuluttajan on tässä tarkoituksessa annettava tavara myyjän saataville.
- 37 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 60 kohdassa huomauttanut, tietyissä olosuhteissa ja varsinkin, jos tavara sijaitsee muussa kuin myyjän toimipaikan maassa, myyjä saattaisi tarvita paljon aikaa kyseisen tavaran tarkastamisen järjestämiseksi kyseisessä paikassa sen korjaamiseksi tai vaihtamiseksi. Tällaisessa tapauksessa on mahdollista, että tavaran antamisella myyjän saataville myyjän toimipaikassa voidaan varmistaa nopeammin sen saattaminen sopimuksen mukaiseksi.
- 38 Jos myyjällä sitä vastoin jo on siinä paikassa, jossa tavara sijaitsee, käytössään myynnin jälkeistä palvelua koskeva verkosto tai kuljetusverkosto, saattaa olla nopeampaa saattaa tavara sopimuksen mukaiseksi, jos myyjä tarkastaa kyseisen tavaran tuossa paikassa tai järjestää itse kyseisen tavaran kuljetuksen toimipaikkaansa.
- 39 Direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa edellytetään kolmanneksi, että tavara on saatettava sopimuksen mukaiseksi ”aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa ottaen huomioon tavaran luonne ja se tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavaran”.
- 40 Tästä seuraa yhtäältä, että paikkaa, jossa tavara on annettava myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, ei tarvitse valita tavalla, josta ei aiheudu minkäänlaista haittaa kuluttajalle, koska kyseinen saataville antaminen edellyttää yleensä kuluttajalta tiettyä ajanmenoa ja vaivaa tavaran pakkaamiseen ja luovuttamiseen liittyen, vaan se on valittava tavalla, josta ei aiheudu sellaista huomattavaa haittaa, joka on ymmärrettävä, kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 68 kohdassa, rasitteena, joka voi saada keskivertokuluttajan luopumaan vetoamasta oikeuksiinsa.
- 41 Tältä osin on näet otettava huomioon se, että direktiivin 1999/44 3 artiklalla pyritään luomaan oikeudenmukainen tasapaino kuluttajan ja myyjän intressien välillä siten, että ensiksi mainitulle taataan sopimuksen heikompana osapuolena kattava ja tehokas suoja sitä vastaan, että myyjä täyttää

sopimusvelvoitteensa puutteellisesti, ja samalla mahdollistetaan se, että ne taloudelliset seikat, joihin myyjä vetoaa, otetaan huomioon (tuomio 16.6.2011, Gebr. Weber ja Putz, C-65/09 ja C-87/09, EU:C:2011:396, 75 kohta).

- 42 Toisaalta sen arvioimiseksi, voiko jokin tilanne merkitä tavaran sopimuksen mukaiseksi saattamisen yhteydessä huomattavaa haittaa keskivertokuluttajalle, on otettava huomioon tavaran luonne ja se tarkoitus, jota varten kyseinen kuluttaja hankki tavaran.
- 43 Tietyissä tapauksissa tavaroiden lähettäminen myyjän toimipaikkaan voisi sekä niiden luonteen vuoksi, erityisesti sen vuoksi, että ne ovat hyvin painavia, suurikokoisia tai erityisen hauraita taikka niiden lähettämiseen liittyy erityisen monimutkaisia vaatimuksia, että sen tarkoituksen vuoksi, jota varten keskivertokuluttaja hankkii ne ja joka muun muassa edellyttää niiden asentamista etukäteen, merkitä siten kyseiselle kuluttajalle sellaista huomattavaa haittaa, joka on ristiriidassa direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa mainittujen edellytysten kanssa.
- 44 Toisissa tapauksissa voidaan sitä vastoin olettaa, ettei sellaisten pienikokoisten tavaroiden lähettäminen myyjän toimipaikkaan, jotka eivät vaadi erityiskäsittelyä tai erityistä kuljetusmuotoa, voi merkitä huomattavaa haittaa mainitulle kuluttajalle.
- 45 Näin ollen paikka, jossa kuluttajan on annettava etämyynnillä ostettu tavara myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi ja jossa voidaan parhaiten varmistaa tällainen sopimuksen mukaiseksi saattaminen vastikkeetta kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa, riippuu kullekin yksittäistapaukselle ominaisista olosuhteista.
- 46 Tältä osin on huomautettava oikeusvarmuuteen liittyvistä näkökohdista, että direktiivin 1999/44 1 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan mukaan kyseisen direktiivin tavoitteena on kuluttajien yhdenmukaisen vähimmäisuojaan takaaminen sen soveltamisalalla. Näistä säännöksistä seuraa siten yhtäältä, että jäsenvaltioilla on oikeus säätää kansallisessa säännöstössään paikasta tai paikoista, joissa kuluttajan on annettava etämyynnillä ostettu tavara myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, edellyttäen, että mainitun direktiivin 3 artiklan 3 kohdan edellytykset täytetään. Toisaalta jäsenvaltiot voivat kuluttajansuojan korkeamman tason varmistamiseksi antaa tai pitää voimassa tiukempia säännöksiä, kuten tietyntyyppisiä tavaroita koskevia erityissääntöjä.
- 47 Kun kansalliset tuomioistuimet soveltavat näin annettua kansallista oikeutta, jota niitä on pyydetty tulkitsemaan, niiden on otettava huomioon kaikki kyseisen oikeuden säännöt ja sovellettava siinä hyväksytyjä tulkintamenetelmiä voidakseen tulkita sitä mahdollisimman pitkälle direktiivin 1999/44 sanamuodon ja tarkoituksen mukaisesti, jotta kyseisessä direktiivissä tarkoitettu tulos saavutettaisiin ja SEUT 288 artiklan kolmatta kohtaa noudatettaisiin. Kyseinen vaatimus unionin oikeuden mukaisesta tulkinnasta sisältää kansallisille tuomioistuimille velvollisuuden muuttaa tarvittaessa vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jos se perustuu sellaiseen kansallisen oikeuden tulkintaan, joka ei sovi yhteen kyseisen direktiivin tavoitteiden kanssa (tuomio 19.4.2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, 31 ja 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 48 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella kolmeen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioilla on edelleen toimivalta vahvistaa paikka, jossa kuluttajan on annettava etämyynnillä ostettu tavara myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi kyseisen säännöksen nojalla. Kyseisellä paikalla on voitava varmistaa sopimuksen mukaiseksi saattaminen vastikkeetta, kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa ottaen huomioon tavaran luonne ja se tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavaran. Kansallisen tuomioistuimen on tältä osin omaksuttava direktiivin 1999/44 mukainen tulkinta ja tarvittaessa myös muutettava vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jos se perustuu sellaiseen kansallisen oikeuden tulkintaan, joka ei sovi yhteen kyseisen direktiivin tavoitteiden kanssa.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

- 49 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee neljännellä kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 1999/44 3 artiklan 2–4 kohtaa tulkittava siten, että kuluttajalla oleva oikeus saada etämyynnillä ostettu tavara saatetuksi sopimuksen mukaiseksi ”vastikkeetta” sisältää myyjän velvollisuuden maksaa ennakkoon kustannukset, jotka aiheutuvat kyseisen tavaran kuljettamisesta myyjän toimipaikkaan tätä sopimuksen mukaiseksi saattamista varten.
- 50 Kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 kohdan mukaan käsitteellä ”vastikkeetta” tarkoitetaan tavaran sopimuksen mukaiseksi saattamisesta aiheutuvia välttämättömiä kuluja, erityisesti lähetyskuluja sekä työ- ja materiaalikustannuksia.
- 51 Kuten tämän tuomion 34 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä seuraa, kyseisellä velvollisuudella – josta unionin lainsäätäjän tarkoituksena oli tehdä olennainen osa kuluttajalle direktiivillä 1999/44 taattua suojaa – saattaa tavara sopimuksen mukaiseksi vastikkeetta pyritään suojaamaan kuluttajaa sellaisten kustannusten vaaralta, jotka saattaisivat tällaisen suojan puuttuessa saada kuluttajan luopumaan vetoamasta oikeuksiinsa (ks. vastaavasti tuomio 17.4.2008, *Quelle*, C-404/06, EU:C:2008:231, 33 ja 34 kohta).
- 52 Samanaikaisesti – kuten tämän tuomion 41 kohdassa on jo huomautettu – kyseisellä direktiivillä ei pyritä ainoastaan suojaamaan kuluttajan intressejä takaamalla hänelle kattava ja tehokas suoja sitä vastaan, että myyjä täyttää sopimusvelvoitteensa puutteellisesti, vaan sillä pyritään myös saattamaan nämä intressit tasapainoon niiden taloudellisten seikkojen kanssa, joihin myyjä vetoaa (ks. vastaavasti tuomio 16.6.2011, *Gebr. Weber ja Putz*, C-65/09 ja C-87/09, EU:C:2011:396, 75 kohta).
- 53 Näiden seikkojen valossa on huomattava, että myyjän velvollisuus maksaa järjestelmällisesti ennakkoon etämyynnillä ostetun virheellisen tavaran kuljettamisesta myyjän toimipaikalle aiheutuneet kustannukset on omiaan yhtäältä lisäämään tällaisen tavaran sopimuksen mukaiseksi saattamiseen tarvittavaa aikaa, mikä haittaa sitä, että tavara saatettaisiin sopimuksen mukaiseksi kohtuullisen ajan kuluessa. Näin olisi etenkin silloin, kun myyjä ei käytä palautuslappuja, joiden postimaksu on jo maksettu, ja hänen on pakko maksaa tällainen ennakko. Toisaalta tällainen velvollisuus voi aiheuttaa myyjälle liian suuren rasitteen etenkin tapauksissa, joissa tarkastuksessa ilmenee, ettei tällainen tavara olekaan virheellinen.
- 54 Tässä tilanteessa direktiivillä 1999/44 tavoiteltu kuluttajan ja myyjän intressien tasapainoon saattaminen ei edellytä, että velvollisuus saattaa tavara sopimuksen mukaiseksi vastikkeetta sisältää myyjälle kuuluvan, kyseisen tavaran myyjän toimipaikkaan kuljettamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamista koskevan velvollisuuden lisäksi myös velvollisuuden maksaa nämä kustannukset järjestelmällisesti kuluttajalle ennakkoon.
- 55 Tämä sama tasapainoon saattaminen edellyttää kuitenkin kuluttajan suojaamiseksi – kuten tämän tuomion 34 ja 40 kohdasta seuraa –, että kuluttajien ennakkoon maksamat kuljetuskustannukset eivät muodosta rasitetta, joka voi saada keskivertokuluttajan luopumaan vetoamasta oikeuksiinsa. Kun kansallinen tuomioistuin tutkii, onko rasite sellainen, että se saa tällaisen kuluttajan luopumaan vetoamasta oikeuksiinsa, sen on tältä osin otettava huomioon – kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 86 kohdassa huomauttanut – kullekin yksittäistapaukselle ominaiset olosuhteet, joita ovat muun muassa kuljetuskustannusten määrä, virheellisen tavaran arvo tai kuluttajan oikeudellinen tai tosiasiallinen mahdollisuus vedota oikeuksiinsa siinä tapauksessa, ettei myyjä palauta kuluttajan ennakkoon maksamia kuljetuskustannuksia.
- 56 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella neljänten kysymykseen on vastattava, että direktiivin 1999/44 3 artiklan 2–4 kohtaa on tulkittava siten, että kuluttajalla oleva oikeus saada etämyynnillä ostettu tavara saatetuksi sopimuksen mukaiseksi ”vastikkeetta” ei sisällä myyjän velvollisuutta maksaa ennakkoon kustannukset, jotka aiheutuvat kyseisen tavaran kuljettamisesta myyjän toimipaikkaan tätä

sopimuksen mukaiseksi saattamista varten, kunhan se, että kuluttaja maksaa nämä kustannukset ennakkoon, ei merkitse rasitetta, joka voi saada hänet luopumaan vetoamasta oikeuksiinsa, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkastettava.

Viides ja kuudes kysymys

- 57 Viidennellä ja kuudennella kysymyksellään, jotka on tutkittava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ja 3 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan säännöksiä tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa kuluttajalle, joka on ilmoittanut myyjälle etämyynnillä ostetun tavaran virheellisyydestä antamatta kyseistä tavaraa kuitenkaan myyjän saataville myyjän toimipaikassa sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, on oikeus purkaa sopimus, koska oikaisua ei ole tehty kohtuullisen ajan kuluessa.
- 58 Tältä osin on huomattava, että kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa vahvistetaan sellaisten oikaisutapojen selkeä järjestys, joihin kuluttajalla on oikeus, jos tavara on virheellinen.
- 59 Mainitun direktiivin 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään siten, että kuluttaja voi ensi sijassa vaatia myyjää korjaamaan tai vaihtamaan tavaran, jollei tämä ole mahdotonta tai epäsuhtaista.
- 60 Ainoastaan, jos kuluttajalla ei ole oikeutta vaatia virheellisen tavaran korjaamista eikä vaihtamista tai jos myyjä ei ole käyttänyt kumpaakaan näistä oikaisutavoista kohtuullisen ajan kuluessa tai aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa, kuluttaja voi saman direktiivin 3 artiklan 5 kohdan nojalla vaatia sopimuksen purkamista, paitsi jos direktiivin 1999/44 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti virhe on vähäinen.
- 61 Siltä osin kuin direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 ja 5 kohdasta, kun niitä luetaan kyseisen direktiivin johdanto-osan kymmenennen perustelukappaleen valossa, ilmenee tältä osin, että kyseisessä direktiivissä annetaan molempien sopimuksen osapuolten intressissä etusija sopimuksen täyttämiseksi niiden kahden oikaisutavan avulla, joista on säädetty ensisijaisesti, verrattuna sopimuksen purkamiseen (ks. vastaavasti tuomio 16.6.2011, Gebr. Weber ja Putz, C-65/09 ja C-87/09, EU:C:2011:396, 72 kohta), mainitussa direktiivissä säädetään tässä tarkoituksessa tavaran virheellisyyden tapauksessa tietyistä aktiivisista velvollisuuksista sekä kuluttajalle että myyjälle.
- 62 Direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti siis kuluttajan, joka haluaa, että tavara saatetaan sopimuksen mukaiseksi, on annettava myyjälle riittävä mahdollisuus tällaisen tavaran sopimuksen mukaiseksi saattamiseen. Hänen on tätä varten ilmoitettava myyjälle tästä virheellisyydestä ja hänen valitsemastaan oikaisutavasta eli tavaran korjaamisesta tai sen vaihtamisesta. Kuluttajan on lisäksi annettava tällainen virheellinen tavara myyjän saataville.
- 63 Myyjän on puolestaan suoritettava mahdollinen korjaus tai vaihto vastikkeetta kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa, ja hän voi kieltäytyä tekemästä näin ainoastaan, jos se on mahdotonta tai epäsuhtaista. Kuten tämän tuomion 60 kohdasta ilmenee, kuluttaja voi vaatia sopimuksen purkamista yksinomaan, jos myyjä ei ole noudattanut sille direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdassa tältä osin asetettuja velvollisuuksiaan.
- 64 Nyt käsiteltävässä tapauksessa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että pääasian osapuolet eivät olleet sopineet eivätkä keskustelleet paikasta, jossa riidanalainen tavara on tarkoitus antaa myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi. Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee sitä vastoin, että kuluttaja eli Füllä ilmoitti myyjälle eli Toolportille kyseisessä tavarassa olevista virheistä ja vaati tätä yhtiötä saattamaan mainitun tavaran sopimuksen mukaiseksi hänen kotipaikassaan, minkä johdosta Toolport ei ryhtynyt kuitenkaan mihinkään toimiin. Toolport puolestaan vain ilmoitti ensimmäistä kertaa ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä

olevan menettelyn kuluessa, että kyseinen tavara olisi pitänyt antaa sen saataville sen toimipaikassa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on niin, että kun otetaan huomioon riidanalaisen tavaran ominaisuudet, kuljetuksen järjestäminen myyjän toimipaikkaan saattoi aiheuttaa kuluttajalle kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ”huomattavaa haittaa”.

- 65 Tältä osin on todettava, että kuluttaja, joka on selkeästi ilmoittanut myyjälle sellaisen etämyynnillä ostetun tavaran virheellisyydestä, jonka kuljettaminen myyjän toimipaikkaan saattaa aiheuttaa hänelle huomattavaa haittaa, ja joka on antanut kyseisen tavaran myyjän saataville kotipaikassaan sen saattamiseksi sopimuksen mukaisesti ilman, että hän olisi saanut puolestaan myyjältä tietoa paikasta, jossa tavara on annettava tämän saataville sopimuksen mukaisesti saattamista varten, tai että myyjä olisi ryhtynyt tässä tarkoituksessa johonkin muuhun aktiiviseen toimeen, ja joka ei tästä syystä ole antanut tätä tavaraa myyjän saataville kyseisessä paikassa, on täyttänyt hänelle direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun huolellisuusvelvollisuuden (ks. vastaavasti tuomio 4.6.2015, Faber, C-497/13, EU:C:2015:357, 61–63 kohta).
- 66 Myyjällä olevaa virheen oikaisemista kohtuullisessa ajassa koskevaa velvollisuutta, jonka noudattamatta jättäminen antaa kuluttajalle direktiivin 1999/44 3 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan mukaan oikeuden vaatia sopimuksen purkamista, ei sitä vastoin ole täytetty, jos myyjä ei ryhdy mihinkään asianmukaisiin toimenpiteisiin ainakin virheellisen tavaran tarkastamiseksi; näihin toimenpiteisiin kuuluu myös se, että kuluttajalle ilmoitetaan kohtuullisen ajan kuluessa siitä paikasta, jossa virheellinen tavara on annettava myyjän saataville sopimuksen mukaisesti saattamista varten.
- 67 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella viidenteen ja kuudenteen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ja 3 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan säännöksiä on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa kuluttajalla, joka on ilmoittanut myyjälle sellaisen etämyynnillä ostetun tavaran virheellisyydestä, jonka kuljettaminen myyjän toimipaikkaan saattaa aiheuttaa hänelle huomattavaa haittaa, ja joka on antanut kyseisen tavaran myyjän saataville kotipaikassaan sen saattamiseksi sopimuksen mukaisesti, on oikeus purkaa sopimus sen vuoksi, ettei oikaisua ole tehty kohtuullisen ajan kuluessa, jos myyjä ei ole ryhtynyt mihinkään asianmukaisiin toimenpiteisiin mainitun tavaran saattamiseksi sopimuksen mukaisesti; näihin toimenpiteisiin kuuluu myös se, että kuluttajalle ilmoitetaan siitä paikasta, jossa tämä sama tavara on annettava myyjän saataville tätä sopimuksen mukaisesti saattamista varten. Kansallisen tuomioistuimen on tältä osin varmistettava direktiivin 1999/44 mukaisen tulkinnan avulla, että kyseisellä kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus.

Oikeudenkäyntikulut

- 68 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevistä tietyistä seikoista 25.5.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioilla on edelleen toimivalta vahvistaa paikka, jossa kuluttajan on annettava etämyynnillä ostettu tavara myyjän saataville sen saattamiseksi sopimuksen mukaisesti kyseisen säännöksen nojalla. Kyseisellä paikalla on voitava varmistaa sopimuksen mukaisesti saattaminen vastikkeetta, kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa ottaen huomioon tavaran luonne ja se tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavaran. Kansallisen tuomioistuimen on tältä osin omaksuttava direktiivin 1999/44**

mukainen tulkinta ja tarvittaessa myös muutettava vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jos se perustuu sellaiseen kansallisen oikeuden tulkintaan, joka ei sovi yhteen kyseisen direktiivin tavoitteiden kanssa.

- 2) Direktiivin 1999/44 3 artiklan 2–4 kohtaa on tulkittava siten, että kuluttajalla oleva oikeus saada etämyynnillä ostettu tavara saatetuksi sopimuksen mukaiseksi ”vastikkeetta” ei sisällä myyjän velvollisuutta maksaa ennakkoon kustannukset, jotka aiheutuvat kyseisen tavaran kuljettamisesta myyjän toimipaikkaan tätä sopimuksen mukaiseksi saattamista varten, kunhan se, että kuluttaja maksaa nämä kustannukset ennakkoon, ei merkitse rasiitetta, joka voi saada hänet luopumaan vetoamasta oikeuksiinsa, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkastettava.**
- 3) Direktiivin 1999/44 3 artiklan 3 kohdan ja 3 artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan säännöksiä on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa kuluttajalla, joka on ilmoittanut myyjälle sellaisen etämyynnillä ostetun tavaran virheellisyydestä, jonka kuljettaminen myyjän toimipaikkaan saattaa aiheuttaa hänelle huomattavaa haittaa, ja joka on antanut kyseisen tavaran myyjän saataville kotipaikassaan sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, on oikeus purkaa sopimus sen vuoksi, ettei oikaisua ole tehty kohtuullisen ajan kuluessa, jos myyjä ei ole ryhtynyt mihinkään asianmukaisiin toimenpiteisiin mainitun tavaran saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi; näihin toimenpiteisiin kuuluu myös se, että kuluttajalle ilmoitetaan siitä paikasta, jossa tämä sama tavara on annettava myyjän saataville tätä sopimuksen mukaiseksi saattamista varten. Kansallisen tuomioistuimen on tältä osin varmistettava direktiivin 1999/44 mukaisen tulkinnan avulla, että kyseisellä kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus.**

Allekirjoitukset